

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνεύουσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ ὁ τάλας, δεδοικὸς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ «Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις!...»

Ἐνθρόνιση γυναίκα «Ἀρχιεπισκόπου» στοὺς Ἀγγλικανοὺς καὶ Οἰκουμενικὲς συνέπειες*

† Μητροπολίτου Λαρίσης
καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος

Ἡ πρόσφατη ἐνθρόνιση τῆς Σάρας Μάλαλι ὡς πρώτης γυναίκα «Ἀρχιεπισκόπου» γιὰ τὴν «Ἐκκλησία» τῆς Ἀγγλίας καὶ τὴν παγκόσμια Ἀγγλικανικὴ κοινωρία (25-03-2026), ἀποτελεῖ γεγονός Οἰκουμενικῆς σημασίας, τὸ ὁποῖο χρήζει σχολιασμοῦ ὡς πρὸς τὶς ἐπιπτώσεις του, ἰδίως γιὰ τοὺς ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστές.

Τὸ θέμα τῆς χειροτονίας τῶν γυναικῶν στὴν Ἱερωσύνη δὲν ἀπασχόλησε ποτὲ τὴν ἀγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀπὸ τῆς συστάσεώς της. Ἐπρόκειτο γιὰ κάτι ἀδιανόητο. Ἡ θεία διδασκαλία καὶ παράδοσή της δὲν ἔδιναν κανένα τέτοιο περιθώριο. Ὁ θεσμὸς τῶν Διακονισσῶν, ὁ ὁποῖος ἀτόνησε, κάλυπτε ποιμαντικούς καὶ πρακτικούς λόγους καὶ δὲν ἀφοροῦσε στὴν λειτουργιῆ-εἰδικὴ Ἱερωσύνη.

Τὸ θέμα προέκυψε ἐντὸς Οἰκουμενικοῦ πλαισίου, στὸν χῶρο τῆς Διαμαρτυρήσεως, ὡς ἀπότοκο κοινωνικῶν καὶ ἄλλων παραγόντων (φεμινισμὸς κλπ.), πρὶν ἀπὸ δεκαετίες. Μὴ ὑπαρχούσης Ἱερᾶς Παραδόσεως ὡς καθοδηγητικῆς ἀρχῆς, ἡ ἐπιλογή χειροτονίας γυναικῶν σὲ ἱερωσύνη –στερημένη οὕτως ἢ ἄλλως μυστηριακοῦ περιεχομένου καὶ διαστάσεως, ἦταν σχεδὸν κάτι τὸ ἀναμενόμενο, ἂν καὶ διαχώρισε ἀκόμη καὶ

τοὺς Προτεστάντες σὲ φιλελεύθερους καὶ παραδοσιακοὺς.

Οἱ Διαμαρτυρόμενοι ἔθεσαν τὴν πρόκληση αὐτὴ καὶ στοὺς ὀρθοδόξους ἑταίρους τους στὶς Οἰκουμενιστικὲς τους διασκέψεις καὶ τοὺς ἀνάγκασαν νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ θέμα ποὺ δὲν τοὺς ἀπασχολοῦσε. Ἐπρόκειτο γιὰ κάτι τὸ ἐξωγενές, γιὰ νὰ τονίζει καὶ ἀποδεικνύει τὰ «ἀγαθὰ» τῆς Οἰκουμενικῆς δεσμεύσεώς τους!

Ἡ Ἀγγλικανικὴ Κοινωνία, ἡ ὁποία ἀποσχίσθηκε ἀπὸ τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς στὸ πρῶτο μισὸ τοῦ 16^{οῦ} αἰ. καὶ προτεστάντιζε σὲ μεγάλο βαθμὸ, δὲν ἔμεινε βεβαίως ἀνεπηρέαστη ἀπὸ τὴν νέα αὐτὴ ἀντι-παραδοσιακὴ τάση καὶ ἔφθασε νὰ προβεῖ σὲ χειροτονία γυναικῶν στὴν ἱερwsύνη τὸ ἔτος 1994 καὶ κατόπιν, μετὰ εἰκοσαετία, νὰ φθάσει ἀκόμη καὶ στὴν χειροτονία γυναικῶν στὸν βαθμὸ τοῦ ἐπισκόπου!

Τοῦτο, ὡς ἀνεμένετο, προξένησε προβλήματα στὴν Οἰκουμενικὴ σχέση μὲ τοὺς ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστές, οἱ ὁποῖοι ὅμως παρὰ τὶς φαινομενικὲς διαμαρτυρίες καὶ δυσκολίες τους, ἄγονται καὶ φέρονται στὴν πράξη σὲ ἀνοχὴ καὶ ἀποδοχὴ (μὲ τὴν ἔννοια τῆς Οἰκουμενιστικῆς συμπράξεως) κάθε εἴδους ἐξωφρενικῆς ἐπιλογῆς τῶν Προτεστάντων, ἀκόμη καὶ τῶν θεωρουμένων ὡς ἱστορικῶν, σοβαρῶν καὶ κυριάρχων.

Ἡ διολίσθηση σὲ ἀκραῖες μορφές ἀνήθικων χριστιανικῶν ἐπιλογῶν (ἀμβλώσεις, ὑποστήριξη ἠθικῶν διαστροφῶν κλπ.) ἀποτελεῖ κοινὸ τόπο κατὰ τὶς τελευταῖες δεκαετίες στὸ Οἰκουμενιστικὸ στερέωμα καὶ διαψεύδει οἰκτρῶς καὶ παταγωδῶς τὰ φληναφήματα περὶ δήθεν «Ὄρθοδόξου Μαρτυρίας» καθαρὰ ἀκαδημαϊκοῦ καὶ θεωρητικοῦ τύπου τῶν ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν στὰ πλαίσια τοῦ κατακρίτου ἀντι-εκκλησιαστικοῦ τολμήματός τους.

* * *

Καὶ νὰ ποὺ οἱ ἐκτιμώμενοι ἀνεκαθεν μεγάλως Ἀγγλικανοὶ ἀπὸ τοὺς ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστές, ἔφθασαν **στὴν ἐπιλογή καὶ καθιέρωση τῆς πρώτης γυναίκας «Ἀρχιεπισκόπου» τοῦ Καντέρμπουρι,** τῆς Σάρας Μάλαλι, 63 ἐτῶν, πρώην νοσηλεύτριας, ἐγγάμου μὲ παιδιά, τῆς ὁποίας ἡ ἐνθρόνιση ἔγινε στὸν καθεδρικό ναὸ τοῦ Καντέρμπουρι τῆς νοτιο-ανατολικῆς Ἀγγλίας στὶς 25-3-2026 (Newpost, 26-3-2026).

Παρόντες ἦταν 2.000 περίπου προσκεκλημένοι γιὰ τὸ γεγονός ποὺ θεωρεῖται «μεγάλη τομὴ γιὰ τὰ βρετανικὰ θρησκευτικὰ πράγματα». Ἐπέλεξαν μάλιστα νὰ πραγματοποιηθεῖ τοῦτο στὴν ἑορτὴ τοῦ

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου κατὰ τὸ Νέο Ἡμερολόγιο, διότι ὅπως σχολιάζουν «αὐτὸ σηματοδοτεῖ τὴ στιγμή, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Παναγία πληροφορήθηκε, ὅτι ἐπελέγη γιὰ νὰ γίνει μητέρα τοῦ Ἰησοῦ» (Star.gr, 26-3-2026). Ἐτσι οἱ Ἀγγλικανοὶ ἔδωσαν «πνευματικὴ καὶ συμβολικὴ διάσταση» στὸ γεγονός τῆς ἐπιλογῆς γυναίκας «Ἀρχιεπισκόπου», γιὰ νὰ γίνει ἡ πνευματικὴ τους μητέρα, ὁ (ἡ) ποιμένας καὶ καθοδηγός τους!

Σημειωτέον, ὅτι ὁ προηγούμενος Ἀγγλικανὸς ἀρχιεπίσκοπος Τζάστιν Οὐέλμπι ἀναγκάστηκε σὲ παραίτηση τὸν Νοέμβριο τοῦ 2024 ἐξ αἰτίας ἀποκαλύψεων, ὅτι ἐνεχόταν σὲ παλαιὰ ὑπόθεση σεξουαλικῆς κακοποίησης στοὺς κόλπους τῆς ἐκκλησίας του.

Σὲ ἰδιαίτερα κρίσιμη ἐποχὴ γιὰ τοὺς Ἀγγλικανούς, προτιμήθηκε ἡ προώθηση γυναίκας ὡς «Ἀρχιεπισκόπου», ἡ ἐνθρόνιση τῆς ὁποίας χαρακτηρίστηκε ὡς «πραγματικὴ παγκόσμια συν-ἀθροισή» ἀπὸ τοὺς διοργανωτές, ἂν καὶ ἀπουσίαζαν 16 ἀπὸ τοὺς 42 προϋσταμένους τῶν Ἀγγλικανικῶν ἐπαρχιῶν ἀνὰ τὸν κόσμον, κυρίως ἀπὸ τὴν Ἀφρική, τὴν Ἀσία καὶ τὴν Νότια Ἀμερική, διότι δὲν συμφώνησαν μὲ τὴν ἐπιλογή αὐτὴ («Ὁρθόδοξος Τύπος», 30-3-2026).

Ἐν τούτοις, τὸ γεγονός εἶχε σαφῆ Οἰκουμενικὸ καὶ Διαθρησκευτικὸ χαρακτήρα, περιλαμβανομένης «Οἰκουμενικῆς Διαθήκης», ἐξωτικῶν χορῶν κλπ.

Λίγο καιρὸ πρὶν, στίς 29-1-2026, ὅταν ἡ Σάρα Μάλαλι ἐνθρονίστηκε στὸν καθεδρικό ναὸ τοῦ Ἁγίου Παύλου στὸ Λονδίνο, γιὰ νομικὴ ἐπιβεβαίωση τοῦ διορισμοῦ τῆς ὡς «Ἀρχιεπισκόπου» (ἡ Ἀγγλικανικὴ εἶναι «κρατικὴ ἐκκλησία» μὲ ἀντιπροσώπευση στὴν Βουλὴ τῶν Λόρδων, ὁ δὲ ἐκάστοτε Μονάρχης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου εἶναι ὁ «Ἀνώτατος Κυβερνήτης» τῆς), τὴν τελετὴ εἶχε διακόψει ἓνας Ἀγγλικανὸς ἱερέας (ὁ Πὸλ Γουίλιαμσον), ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε δημόσια τὴν διαφωνία του, ἀποδεικνύοντας τὴν βαθιὰ κρίση στὸν ἴδιο τὸν Ἀγγλικανικὸν κόσμον ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς γυναικειᾶς ἱερωσύνης («Ἐνωση Ὁρθοδόξων Δημοσιογράφων» [ΕΟΔ], 2-2-2026).

Ἦδη ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2025, ἑκατομμύρια Ἀγγλικανοὶ σὲ ὅλο τὸν κόσμον ἐξέφρασαν τὴν διαμαρτυρία τους γιὰ τὸν διορισμὸ τῆς Σάρας Μάλαλι ὡς «πρώτης γυναίκας Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Καντέρμπερι».

Ἡ σοβαρὴ κρίση θέτει σὲ ἄμεσο

κίνδυνο τὴν ἐνότητα τῆς παγκοσμίου Ἀγγλικανικῆς κοινότητος (ΕΟΔ, 10-10-2025). Ἀπὸ Ἀφρικανοὺς ἐπισκόπους τοὺς θεωρήθηκε «ἀποστασία» (ΕΟΔ, 5-10-2025), καὶ ἐπίσης ὡς «καταστροφικὴ» ἐπιλογή πού δὲν ὑπολογίζει «τὶς πεποιθήσεις τῆς πλειονότητος τῶν Ἀγγλικανῶν, πού δὲν μποροῦν νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν γυναικεία ἡγεσία στὴν ἐπισκοπὴ» (Star.gr, 26-3-2026).

Ἐκτὸς τούτου, ἡ νέα «Ἀρχιεπίσκοπος» εἶναι «φανατικὴ ὑποστηρίκτρια τῶν ἀμβλώσεων καὶ τῆς ΛΟΑΤΚΙ+ ἀτζέντας» (ΕΟΔ, 28-3-2026).

Ὅμως, παρὰ τὶς «ἠθικὲς διαφωνίες», ὁ Πάπας τῆς Ρώμης Λέων ΙΔ΄ **συνεχάρη (!)** τὴν νέα «Ἀρχιεπίσκοπο» στοῦ ἔργου της νὰ κηρύττει τὸν Χριστὸ καὶ τῆς εὐχήθηκε νὰ ἔχει πηγὴ ἔμπειρης τὴν Θεοτόκο Μαρία! (Αὐτόθι).

Ἀξίζει ἐδῶ νὰ σημειωθεῖ, ὅτι πρόσφατα, ἡ πρώτη δημόσια ὁμοφυλόφιλη «Ἀρχιεπίσκοπος Οὐαλίας» τῶν Ἀγγλικανῶν Τσέρι Βάν, δήλωσε σὲ συνέντευξή της (Δεκέμβριος 2025), ὅτι πιστοὶ τοὺς ἔχουν ἐγκαταλείψει τὴν ἐκκλησία τοὺς ἐξ αἰτίας τοῦ διορισμοῦ της, διότι σὺν τοῖς ἄλλοις ἐπιδιώκει νὰ ἀποδεχθεῖ τοὺς ἀνθρώπους ΛΟΑΤΚΙ+ (ὁμοφυλόφιλους καὶ λοιποὺς παρομοίους), τοῦτο ὅμως προξενεῖ τὴν ἔντονη ἀντίδραση τῶν παραδοσιακῶν στοὺς κόλπους τοὺς (ΕΟΔ, 3-1-2026).

* * *

Ἐνῶ λοιπὸν τὸ σαθρὸ Ἀγγλικανικὸ οἰκοδόμημα σείεται ἀπὸ τὶς νέες αὐτὲς τραγικὲς καὶ καταγιγιστικὲς ἐξελίξεις, οἱ ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστὲς δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τὴν τόσο προκλητικὴ αὐτὴ ἐνθρόνιση. Προφανῶς προσεκλήθησαν καὶ μποροῦν ἴσως νὰ ἐπικαλεσθοῦν θεσμικὲς καὶ ἔθιμικὲς δεσμεύσεις, ἀλλὰ οἱ πιθανὲς δικαιολογίες τοὺς εἶναι βέβαιον, ὅτι τονίζουν τὴν θλιβερὴ **Οἰκουμενιστικὴ ἐξάρτησή τους**, ἡ ὁποία ὑποκινεῖται βασικῶς καὶ κυρίως ὄχι ἀπὸ ἐκκλησιαστικὰ καὶ πνευματικὰ κριτήρια (ἀπεχθάνονται ἄλλωστε τὸν «ὁμολογιτισμό»), ἀλλὰ ἀπὸ κοσμικά, κοινωνικά καὶ γεωπολιτικά.

Παρόντες ἦταν, ὅπως φαίνεται σὲ στιγμιότυπα ἀπὸ τὸ σχετικὸ βίντεο τῆς τελετῆς, τὸ ὁποῖο ἔχει ἀναρτηθεῖ στὸν ιστότοπο τῆς «Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας» (φωτογραφίες ἐνδεικτικὲς δυστυχῶς δὲν βρήκαμε παρὰ τὴν σχετικὴ ἀναζητήσή μας), ὁ ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρετανίας Νικήτας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, γνωστὸς Οἰκουμενιστὴς, πρόεδρος τοῦ «Συμβουλίου

Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν», ὁ ὁποῖος τὸν Νοέμβριο τοῦ 2025 παρέδωσε στὸ Βατικανὸ στὸν Πάπα Λέοντα τὴν νέα ἔκδοση τῆς «Οἰκουμενικῆς Χάρτας».

Ἐπίσης, ὁ μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Σεραφεῖμ Κυκκῶτης τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος μάλιστα τὸν Μάιο τοῦ 2024 χειροτόνησε τὴν πρώτη διακόνισσα στὸ Χαράρε, τὴν Ἀγγελικὴ-Φοίβη Μόλεν, ἥδη ἀρχidiaκόνισσα, με ἔγκριση τοῦ Πατριαρχείου του, θεωρῶντας ὅτι «δὲν ὑπάρχουν θεολογικὰ ἐμπόδια γιὰ τὴν χειροτονία τῶν γυναικῶν» (Orthodoxia.info, 26-5-2024). Ἴσως γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ φαίνεται καὶ νὰ σταυροκοπιέται εὐχαριστηρίως στὰ στιγμιότυπα ἐκεῖνα, πού ἡ νέα «Ἀρχιεπίσκοπος» ἐπευφημεῖται ἀπὸ τοὺς παρόντες κατὰ τὴν ἐνθρόνισή της!

Ἀκόμη, ὁ μητροπολίτης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας Σιλουανὸς τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας, ὅπως καὶ ἄλλοι κληρικοὶ ἄλλων προφανῶς δικαιοδοσιῶν στὴν Ἀγγλία.

Μὴ λησμονοῦμε, ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ κατ' ὄνομα ὀρθόδοξοι ἐόρταζαν ἐπίσης τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου! Ὅλοι μαζί ἐν Οἰκουμენισμῷ, καὶ ΟΧΙ ἐν Χριστῷ, ΣΥΝΕΟΡΤΑΖΑΝ λανθασμένα καὶ συνέπρατταν ἐνεργητικὰ ἢ παθητικὰ σὲ κάτι «ἀποστατικό» (!) σύμφωνα με χαρακτηρισμὸ αὐτῶν τῶν ἰδίων τῶν Ἀγγλικανῶν τῆς Ἀφρικῆς.

Τί περισσότερο νὰ ποῦμε ἐμεῖς οἱ ταπεινοί, παρὰ μόνον νὰ περιγράψουμε πῶς ἔχουν τὰ πράγματα καὶ νὰ ἀποκαλύψουμε τὴν Ἀλήθεια;

Αὐτὸ τὸ ὁποῖο κάνει μεγάλη ἐντύπωση, ὥστε νὰ ὀμιλοῦμε περὶ «ἀποκαλύψεως τῆς Ἀληθείας», εἶναι ὅτι περὶ τῆς παρουσίας τῶν ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν στὴν ἐνθρόνιση αὐτῆ τῆς «Ἀρχιεπισκόπου» Σάρας Μάλαλι ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΕΙΔΗΣΗ σὲ καμία Ἱστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο, εἴτε ἐκκλησιαστικὴ εἴτε κοσμικὴ· δὲν γίνεται καμία ἀπολύτως ἀναφορὰ στὶς Ἱστοσελίδες τῶν ἐπαρχιῶν, οἱ ἐπίσκοποι ἢ οἱ κληρικοὶ τῶν ὁποίων ἦταν παρόντες, καὶ δὴ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἀλλὰ οὔτε καὶ τῶν Πατριαρχείων τους! **Οὔτε ἀκόμη καὶ τὸ λαλίστατο Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, τὸ ὁποῖο διὰ τοῦ προκαθημένου του παρεμβαίνει ἐπὶ παντὸς ἐπιστητοῦ, ἔχει παρουσιάσει κάτι σχετικὸ μέχρι στιγμῆς. Οὐδεὶς τὸ ἐμφάνισε καὶ οὐδεὶς τὸ προέβαλε! Γιατί αὐτὴ ἡ παράδοξη σιωπὴ;**

Μήπως οί ἀγαπητοί στοὺς ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῆς Ἀγγλικανοὶ δὲν εἶχαν τύχει τῆς ἰδιαίτερης φροντίδος τοὺς; **Δὲν** εἶχαν ἐπιδείξει ἀπὸ τίς ἀρχές τοῦ περασμένου Κ' αἰ. πάρα πολὺ μεγάλη σημασία στὴν προώθηση τῶν Οἰκουμενικῶν σχέσεων μαζί τους; **Μήπως ὁ** διαβόητος μασόνος καὶ ἀρχι-οικουμενιστῆς πατριάρχης Μελέτιος Μεταξάκης δὲν ἦταν αὐτός, ὁ ὁποῖος προκάλεσε μονομερῶς, χωρὶς προηγούμενη συμφωνία ὄλων τῶν τοπικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν – καὶ μάλιστα διὰ γραμμάτων καὶ ὄχι διὰ Συνοδικῆς ἀποφάσεως τῆς ὅλης Ὀρθοδοξίας – τὴν **ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ** τῶν Ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως τὸ ἔτος 1922; **Αὐτὸ** δὲν ὠδήγησε στὴν παρόμοια ἀκριτὴ καὶ ἀπαράδεκτη **ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ** τῶν Ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων τὸ ἔτος 1923 καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία Κύπρου ἐπίσης τὸ ἔτος 1923; **Μήπως ὁ** Μελέτιος Μεταξάκης, ὅταν κατέλαβε καὶ τὸν Θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας, δὲν προέβη στὴν **ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ** τῶν Ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν καὶ ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο αὐτὸ τὸ ἔτος 1930; **Πρᾶγμα** ποὺ ἀπὸ κακὴ μίμηση ὠδήγησε τὸ Πατριαρχεῖο Ρουμανίας νὰ προβεῖ ἐπίσης στὴν **ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ** τῶν Ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν τὸ ἔτος 1936; (βλ. Ἰω. Καρμίση, Ἡ Γ' Πανορθόδοξος Διάσκεψις τῆς Ρόδου – § 4: Ὁ διάλογος μεταξὺ τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, στὸ Περιοδ. «Ἐκκλησία», ἔτ. ΜΒ', ἀρ. 1/1-1965, σελ. 19-20).

Ὅλα αὐτὰ σημαίνουν, ὅτι ὁ ὀλετήρας Μελέτιος Μεταξάκης δὲν ἔδρασε μὲ θεία ἔμπνευση, ἀλλὰ μὲ σκοτεινὴ. **Εἶχε** συνηθίσει νὰ δρᾷ ἐπαναστατικὰ στὰ τῆς Ἐκκλησίας, χωρὶς νὰ ὑπολογίζει γνῶμες καὶ συνέπειες. **Ἔτσι** ἔκανε καὶ στὸ Ἡμερολογιακὸ θέμα καὶ ὠδήγησε στὴν τραγικὴ διάσπαση τοῦ (ἐνδο-) Ὀρθοδόξου συνορισμοῦ. **Αποφάσισε** ἐπίσης καὶ τὴν **ΑΛΛΑΓΗ** ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΙΟΥ τότε, ἀλλὰ ἡ ἐφαρμογὴ τούτου προωθεῖται στὸν καιρὸ μας ἀπὸ τοὺς ἀξίους πράγματι διαδόχους του. **Ἀλλὰ** καὶ προέβη σὲ ἀναγνώριση χειροτονιῶν ἀνθρώπων αἰρετικῶν καὶ ἀβαπτίστων, σύμφωνα μὲ τὴν Ὀρθόδοξη θεώρηση κανονικῆς ἀκριβείας. **Μήπως** καὶ σὲ αὐτὸ δὲν ἄφησε **κάκιστη κληρονομία**, ὥστε οἱ τραγικοὶ του διάδοχοι νὰ προβοῦν σὲ ἀναγνώρισεις χειροτονιῶν ἀνιέρων ἐξ ἀποστάσεως μονομερῶς, ἄνευ κοινῆς Συνοδικῆς ἀποφάσεως καὶ συμφωνίας, ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς Οὐκρανίας; **Ὡστε** νὰ ὠδηγήσουν σὲ νέες διαστάσεις ἀκόμη καὶ αἱματοχυσίες;

Έτσι όμως υπηρετείται ο Θεός της Αληθείας ή ο Άρχοντας του σκότους του αιώνας τούτου;

Μέ την συμμετοχή δε στην ένθronιση της νέας «Άρχιεπισκόπου» των Άγγλικανών εν κρυπτῶ και παραβύστῳ, επιβεβαιώνεται τὸ Εὐαγγελικόν: «*αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ τὰ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῆ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα*» (Ιω. 3, 19-21).

* * *

Εἶναι προφανές, ὅτι οἱ θλιβεροὶ Οἰκουμενιστὲς βρίσκονται σὲ τραγικὸ δίλημμα· ἀφ' ἑνὸς εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ παρασταθοῦν σὲ ένθronιση γυναίκα «Άρχιεπισκόπου», **τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζουν τὴν ἀρχιερωσύνη (!)**, ἀφ' ἑτέρου ἢ δημόσια ὁμολογία τούτου προκαλεῖ τὸ κοινὸ αἶσθημα καὶ δημιουργεῖ τὶς πλέον ἀρνητικὲς συνέπειες!

Καὶ τί θὰ κάνουν ὅταν ἡ νέα «Άρχιεπίσκοπος» τοὺς ἐπισκεφθεῖ στὶς ἔδρες τους; **Θ**ὰ τῆς φορέσουν μανδύα, θὰ τῆς προσφέρουν ποιμαντορικὴ ράβδο καὶ θὰ τὴν βάλουν νὰ παρακαθήσει ἐπίσημα σὲ Παραθρόνιο; **Θ**ὰ τῆς δωρήσουν πολῦτιμο ἐγκόλπιο; **Δ**ιότι ἔχει ἤδη ἀνακοινωθεῖ ἡ ἐπίσημη ἐπίσκεψή της στὸν Πάπα τῆς Ρώμης ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων. **Ἐλπίζουμε καὶ εὐχόμεστε σύντομα νὰ πραγματοποιήσῃ ἐπίσημες ἐπισκέψεις σὲ ἱστορικὲς ἔδρες παλαιφάτων Πατριαρχείων, ὥστε νὰ «ἀποκαλυφθοῦν πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί»!**

Ἄν πάλι μᾶς ποῦν, ὅτι δὲν δημοσιοποίησαν τὴν συμμετοχή τους στὴν ένθronιση τῆς νέας «Άρχιεπισκόπου», διότι φοβοῦνται τὸ σκάνδαλο ἀπὸ τοὺς ἀδυνάτους καὶ ὄχι διότι πράττουν σκοτεινά, τότε ἀδικοῦν καὶ τοὺς ἑαυτοὺς τους καὶ τὸ ποίμνιό τους. **Δ**ὲν ἔχουν καλὴ καὶ κατὰ Θεὸν διάκριση, ἀλλὰ κακὴ καὶ πονηρὴ, διότι εἶναι ἄκρως ἐπιλεκτικὴ καὶ συμφεροντολογικὴ. **Ἄ**λλὰ καὶ δὲν ὑπολογίζουν καὶ ἀγνοοῦν ἐπιδεικτικὰ τὸ ποίμνιό τους, τὸ ὁποῖο ξεγελοῦν καὶ ἀποκοιμίζουν.

Γι' αὐτὸ καὶ θὰ ἔχουν περισσότερο κριμα, ἂν δὲν μετανοήσουν εἰλικρινῶς καὶ δὲν ἐπανεέλθουν στὴν ἀγία καὶ σωτήρια ὁδὸ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν παρεξέκλιναν. **Κ**αὶ ὁμιλοῦμε βέβαια γιὰ Ὁρθοδοξία Οἰκουμενικὴ καὶ Ἱεραποστολική, δηλαδὴ ὄντως Καθολικὴ, καὶ **ΟΧΙ** Οἰκουμενιστικὴ.

Για Ὁρθοδοξία Προφητική και Ἀληθινή, ἡ ὁποία καλεῖ σὲ Μετάνοια καὶ Ἀνακαίνιση, καὶ ὄχι ψευδῆ πού συμβιβάζεται, ἀλλοιώνεται καὶ ἀποχρωματίζεται.

«Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῆ (χάσει τὴν ἀλμύρα του), ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; (μὲ ποῖό μέσο θὰ ἀρτυθεῖ;) οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστίν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω» (Λουκ. 14, 34-35).

Λάρισα, 21-3/3-4-2026

(*) Βλ. <https://imlp.gr/2026/04/03/> • Ἐπιμέλ. ἡμετ.